

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/127/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3813010426
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Patrik Príbelský, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3813010426.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Patrika Príbelského PhD. a členov senátu JUDr. Jozefa Janíka a JUDr. Petra Tótha, v trestnej veci proti obžalovaným ml. J. X., nar. XX.XX.XXXX v D., bytom T. T., I. č. XXX/XX a ml. Q. J., nar. XX.XX.XXXX v D., trvale bytom R. - D., J. č. XX/XX, prechodne bytom D., I. C. č. XXXX/XX, vedenej pre trestný čin lúpeže formou spolupáchateľstva podľa § 9 ods.2 k § 234 ods.1 Tr. zákona č. 140/1961 Zb. a iné, o odvolaní prokurátora Okresnej prokuratúry Prievidza proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 30.03.2015, sp. zn. 3T/121/2013-494, na verejnom zasadnutí konanom dňa 15. marca 2016, takto

rozhodol:

I. Podľa § 321 ods.1 písm. d), ods.2 Tr.poriadku **z r u š u j e** sa napadnutý rozsudok vo výroku o treste vo vzťahu k obžalovanému ml. J. X..

Na podklade § 322 ods.3 Tr.poriadku sa obžalovaný ml. J. X.

o d s u d z u j e :

Podľa § 242 ods.1 Tr.zák. č. 140/1961 Zb. v znení zák.č. 171/2003 Z.z., § 79 ods.1 Tr.zák. č. 140/1961 Zb. v znení zák.č. 171/2003 Z.z., § 35 ods.1 Tr.zák. č. 140/1961 Zb. v znení zák.č. 171/2003 Z.z. na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok.

Podľa 58 ods.1 písm. a) Tr.zák. č. 140/1961 Zb. v znení zák.č. 171/2003 Z.z. sa obžalovanému výkon uloženého trestu podmiennečne odkladá.

Podľa § 82 ods.1 Tr.zák. č. 140/1961 Zb. v znení zák.č. 171/2003 Z.z. sa obžalovanému určuje skúšobná doba v trvaní 1 (jedného) roka.

II. Podľa § 319 Tr. poriadku sa odvolanie prokurátora podané vo vzťahu k obžalovanému ml. Q. J. **z a m i e t a** , pretože nie je dôvodné.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Okresný súd Prievidza (ďalej len súd I. stupňa) uznal obžalovaných ml. J. X., ml. Q. J. a ml. N. J. za vinných zo spáchania trestných činov výtržníctva podľa § 202 ods.1 Trestného zákona číslo 140/1961 Zb. v znení zákona číslo 171/2003 Z.z., lúpeže formou spolupáchateľstva podľa § 9 ods.2 k § 234 ods.1 Trestného zákona číslo 140/1961 Zb. v znení Zákona číslo 171/2003 Z.z., vydierania podľa § 235 ods.1 Trestného zákona číslo 140/1961 Zb. v znení Zákona číslo 171/2003 Z.z. a pokračovacieho trestného činu sexuálneho zneužívania podľa § 242 ods.1 Trestného zákona číslo 140/1961 Zb. v znení Zákona číslo 171/2003 Z.z., na tom skutkovom základe, že

obžalovaný ml. N. J.

1) dňa 28. decembra 2002 v čase okolo 17.00 hodiny na ulici sv. Cyrila v Prievidzi, pred bytovým domom číslo XXX opakovane udrel päšťou do tváre K. C., mykal s ním držiac ho pod krkom za odev, pričom mu roztrhol striebornú retiazku,

obžalovaní ml. J. X. a ml. Q. J.

2) spolu s maloletým M.B., nar. XX.XX.XXXX, dňa 28. decembra 2002 v čase okolo 17.00 hodiny na ulici sv. Cyrila v Prievidzi, pred bytovým domom číslo XXX spoločne pod hrozbou bitky žiadali od S. C., aby im dal mobilný telefón a peniaze, ktoré má u seba, v dôsledku čoho im odovzdal mobilný telefón značky MOTOROLA V228 a aj svoju peňaženku s hotovosťou 420,- Sk (13.94 eur), čím mu spôsobili škodu na odcudzených veciach spolu 1.520,- Sk (50,45 eur),

obžalovaný ml. J. X.

3) dňa 28. decembra 2002 v Prievidzi na ulici sv. Cyrila, pred bytovým domom číslo XXX spolu s maloletým M.B., nar. XX.XX.XXXX, poškodeným S. C. a N. V. prikazoval na nasledujúci deň na tržnicu na sídlisku Zapotôčky v Prievidzi priniesť strieborné alebo zlaté retiazky s tým, že ak tam neprídu s požadovanými vecami, tak dostanú bitku a vyhrážal sa im aj zastrelením,

obžalovaný ml. J. X.

4) v auguste 2002 v Prievidzi na ulici L. Ondrejova číslo XXX/XX, v byte otca maloletej M.M., nar. XX.XX.XXXX, s touto vykonal dokonaný pohlavný styk i napriek tomu, že vedel o tom, že M.M. mala len 14 rokov,

obžalovaný ml. J. X.

5) v mesiaci október 2002 v Prievidzi, v byte na ulici M. F. číslo XXX/XX, v obývačke s maloletou M.M., nar. XX.XX.XXXX, vykonal pohlavný styk i napriek tomu, že vedel, že M.M. má len 14 rokov.

Súd I. stupňa za to u obžalovaného ml. J. X. podľa § 37 Trestného zákona číslo 140/61 Zb. upustil od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na odsúdenie rozsudkom Okresného súdu v Prievidzi, sp. zn. 1T 83/03 zo dňa 02.07.2003, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 18.08.2003.

U obžalovaného ml. Q. J. podľa § 37 Trestného zákona číslo 140/61 Zb. upustil od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na odsúdenie trestným rozkazom Okresného súdu v Prievidzi, sp. zn. 3T 163/2014 zo dňa 25.11.2014, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 30.12.2014.

U obžalovaného ml. N. J. podľa § 37 Trestného zákona číslo 140/61 Zb. súd u obžalovaného upustil od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na odsúdenie trestným rozkazom Okresného súdu v Trenčíne, sp. zn. 4T 84/2014, zo dňa 22.09.2014, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 05.02.2015.

Podľa § 288 ods.1 Trestného bol poškodený K. C. s nárokom na náhradu škody odkázaný na občianske súdne konanie.

Uvedený rozsudok napadol v zákonnej lehote odvolaním prokurátor vo vzťahu k obžalovaným ml. J. X. a ml. Q. J., v neprospech oboch obžalovaných, čo do výroku o treste.

V písomných dôvodoch odvolania uviedol, že s odôvodnením súdu prvého stupňa vo vzťahu k upusteniu od uloženia súhrnných trestov obžalovaným J. X. a Q. J. nemožno súhlasiť, pretože odporuje všeobecným zásadám pre ukládanie trestov podľa Tr. zákona č. 140/1961 Zb. U oboch obžalovaných sa jedná o druhových recidivistov, trestaných prevažne pre majetkovú trestnú činnosť. Obžalovanému X. hrozilo v tomto prípade i uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody. Predchádzajúce tresty u oboch obžalovaných preto neboli dostačujúce pre ich nápravu, ani pre ochranu spoločnosti. Preto prokurátor navrhol, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o trestoch vo vzťahu k obžalovaným J. X. a Q. J. a vec vrátil súdu prvého stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie.

Verejné zasadnutie na rozhodnutie o odvolaní bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného J. X., ktorý mal doručenie riadne vykázané a požiadal o jeho vykonanie vo svojej neprítomnosti. Verejné zasadnutie bolo vykonané i v neprítomnosti poškodených, ktorí sa na verejné zasadnutie bez ospravedlnenia nedostavili.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu zástupca krajského prokurátora uviedol, že navrhuje zrušiť rozsudok súdu I. stupňa vo výroku o treste vo vzťahu k obžalovaným J. X. a Q. J. a vec mu vrátiť na nové prejednanie a rozhodnutie, alternatívne navrhol, aby krajský súd podľa § 322 ods.3 Tr. poriadku vo veci sám rozhodol.

Obhajcovia obžalovaných navrhli odvolanie prokurátora ako nedôvodné zamietnuť.

Obžalovaný Q. J. navrhol odvolanie prokurátora zamietnuť.

Krajský súd ako súd odvolací, na základe riadne a včas podaného odvolania prokurátorom - podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Neopomenul pritom skúmať, či vec neobsahuje chyby odvolaním nevytýkané, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 odsek 1 Trestného poriadku a dospel k záveru, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné. Zároveň však vo vzťahu k obžalovanému J. X. zistil existenciu chýb odvolaním nevytýkaných, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods.1 Tr. poriadku.

Vo vzťahu k výroku o vine krajský súd uvádza, že súd prvého stupňa v rámci procesného postupu rešpektoval a dodržal všetky základné zásady trestného konania uvedené v § 2 Tr. por., najmä však zásady zákonného procesu - § 2 ods.7 Tr. por., práva na obhajobu - § 2 ods.9 Tr. por., voľného hodnotenia dôkazov - § 2 ods.12 Tr. por., i rovnosti strán (kontradiktórnosti) - § 2 ods.14 Tr. por. Krajský súd preto konštatuje, že súd prvého stupňa dospel k vyhlásenému rozsudku po bezchybnom procesnom postupe a v súlade so všetkými procesnými ustanoveniami, ktoré tento proces upravujú.

Zároveň bol správne zistený skutkový stav, na základe ktorého bola ustálená vina a skutok bol súdom správne právne kvalifikovaný.

Keďže však prokurátor v odvolaní napádal len výrok o treste vo vzťahu k obom vyššie uvedeným obžalovaným, zameriava krajský súd svoju pozornosť v ďalšom výlučne k tomuto, odvolaním napadnutom výroku.

Súd prvého stupňa u oboch obžalovaných podľa § 37 Tr. zákona č. 140/1961 Zb. upustil od uloženia súhrnného trestu s poukazom na predchádzajúce odsúdenia a uložené tresty.

Podľa § 37 Tr. zákona č. 140/1961 Zb. súd upustí od uloženia súhrnného trestu podľa § 35 ods. 2 alebo od uloženia ďalšieho trestu podľa § 36, ak má za to, že trest uložený skorším rozsudkom je dostatočný.

V danom prípade súd prvého stupňa u obžalovaného J. X. upustil od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na odsúdenie rozsudkom Okresného súdu v Prievidzi, sp. zn. 1T 83/03 zo dňa 02.07.2003, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 18.08.2003. Uvedeným rozsudkom bol uznaný za vinného zo spáchania trestných činov lúpeže spolupáchatelstvom podľa § 9 ods.2 k § 234 ods.1 Tr. zákona č. 140/1961 Zb. a iné. Bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 3 roky so zaradením do NVÚ pre mladistvých.

U obžalovaného ml. Q. J. súd prvého stupňa upustil od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na odsúdenie trestným rozkazom Okresného súdu v Prievidzi, sp. zn. 3T 163/2014 zo dňa 25.11.2014, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 30.12.2014. Uvedeným rozsudkom bol uznaný za vinného zo spáchania prečinu krádeže podľa § 212 ods.2 písm. a) Tr. zákona a porušovania domovej slobody podľa § 194 ods.1 Tr. zákona a bol mu uložený úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 10 mesiacov, so skúšobnou dobou v trvaní 18 mesiacov.

Vo všeobecnosti pri aplikácii inštitútu upustenia od uloženia súhrnného trestu platí, že za dostatočný predchádzajúci trest možno považovať taký trest uložený skorším rozsudkom, ktorý by súd, pokiaľ ide o druh a výmeru, mohol uložiť za situácie, ak by rozhodoval v spoločnom konaní o zbiehajúcich sa trestných činoch.

V danom prípade potom vo vzťahu k obžalovanému Q. J. je potrebné prisvedčiť postupu súdu prvého stupňa. Ako už bolo uvedené v odôvodnení napadnutého rozsudku, obžalovaný má založenú svoju

vlastnú rodinu, je zamestnaný a od spáchania trestnej činnosti, za ktorú mal byť ukladaný trest, uplynulo 14 rokov. Až na posledné odsúdenie sa vo všetkých prípadoch na obžalovaného hľadí, akoby nebol odsúdený.

Ak by aktuálne súd ukladal obžalovanému súhrnný trest, ten by mohol byť ukladaný v rozpätí 1 až 5 rokov, pričom vzhľadom na časový odstup od spáchania trestnej činnosti a dĺžku konania by mu bol ukladaný trest pod dolnú hranicu trestnej sadzby ako trest podmienený.

V tejto súvislosti sa potom javí trest uložený mu trestným rozkazom Okresného súdu v Prievidzi, sp. zn. 3T 163/2014 zo dňa 25.11.2014, v trvaní 10 mesiacov ako trest podmienený, ako dostatočný a to vzhľadom na jeho účel definovaný v § 76 Tr. zákona č. 140/1961 Zb., ktorým je u mladistvého predovšetkým vychovať ho na riadneho občana, a to so zreteľom na jeho osobné vlastnosti, na jeho rodinnú výchovu a na prostredie, z ktorého pochádza.

Z rovnakých dôvodov bolo v čase vyhlásenia rozsudku prisvedčiť postupu súdu prvého stupňa pri upustení od uloženia súhrnného trestu i vo vzťahu k obžalovanému J. X..

V čase rozhodovania o odvolaní prokurátora však krajský súd zistil, že odsúdenie, s poukazom na ktoré bolo upustené od uloženia súhrnného trestu, už bolo zahladené a na obžalovaného sa hľadí, akoby nebol trestaný.

Vzhľadom na skutočnosť, že uvedené odsúdenie už bolo zahladené, tak nebolo možné s poukazom na ustanovenie § 35 ods.4 Tr. zákona č. 140/1961 Zb. upustiť aktuálne od uloženia súhrnného trestu s poukazom na už zahladené odsúdenie rozsudkom Okresného súdu v Prievidzi, sp. zn. 1T 83/03 zo dňa 02.07.2003.

Zároveň bolo zistené, že obžalovaný bol dosiaľ 3 krát súdne trestaný, pričom vo všetkých prípadoch sa na neho hľadí, akoby nebol odsúdený.

Preto bolo potrebné uložiť obžalovanému samostatný trest a z uvedeného dôvodu zrušiť výrok o treste vo vzťahu k nemu v napadnutom rozsudku, čo krajský súd i urobil. V opačnom prípade by bol naplnený dovolací dôvod podľa § 371 ods.1 Tr. poriadku.

S poukazom na ustanovenie § 76 Tr. zákona č. 140/1961 Zb., podľa ktorého je účelom trestu u mladistvého predovšetkým vychovať ho na riadneho občana, a to so zreteľom na jeho osobné vlastnosti, na jeho rodinnú výchovu a na prostredie, z ktorého pochádza a tiež ustanovenie § 79 Tr. zákona č. 140/1961 Zb., podľa ktorého sa tresty odňatia slobody u mladistvých znižujú na polovicu, potom krajský súd upravil zákonné rozpätie trestnej sadzby činu najprísnejšie trestného.

V danom prípade bol najprísnejšie trestným trestný čin sexuálneho zneužívania podľa § 242 ods.1 Tr. zákona, podľa ktorého bola individualizovaná výmera trestu úhrnného tak, ako to mal na mysli § 35 Tr. zákona účinného a platného v dobe spáchania skutku (nebolo možné a teda ani potrebné aplikovať tzv. asperačnú zásadu).

S poukazom na zásady ukladania trestu mladistvým, na následok trestnej činnosti, dobu, ktorá uplynula od spáchania trestnej činnosti i aktuálny život obžalovaného, krajský súd trest individualizoval ako úhrnný trest podmienený v trvaní 1 rok, ktorého výkon odložil na skúšobnú dobu v trvaní 1 rok. Krajský súd poukazuje na to, že od spáchania trestnej činnosti uplynulo 14 rokov, obžalovaný má založenú rodinu, je zamestnaný, v minulosti bol síce súdne trestaný, ale všetky odsúdenia má zahladené s účinkom, že sa na neho hľadí, akoby nebol odsúdený. Uvedené okolnosti potom vo svojom súhrne odôvodňujú uloženie prevýchovného podmieneného trestu s určením skúšobnej doby kratšieho trvania.

Takto uložený trest považuje krajský súd za dostatočný z hľadiska naplnenia predpokladov individuálnej i generálnej prevencie i ochrany spoločnosti.

Námietky prokurátora, že obžalovanému J. bolo potrebné uložiť (súhrnný) trest a obžalovanému X. hrozilo uloženie nepodmienečného trestu, nevzhladol krajský súd ako dôvodné. Je pravdou, že obaja obžalovaní v minulosti recidivovali, avšak väčšinu odsúdení majú obaja zahladené, od posudzovanej

trestnej činnosti uplynul relatívne dlhý čas a obaja obžalovaní sa zaradili (i keď po určitých problémoch) do spoločnosti. Preto bolo odvolanie prokurátora ako nedôvodné zamietnuté.

Na základe vyššie uvedených skutočností a citovaných zákonných ustanovení odvolací súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.